EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 11.8.2004
COM(2004) 553 galīgā redakcija

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMAM

par Itālijas pilnvarošanu veikt pasākumus, kas atbrīvo no sestās direktīvas 77/388/EEK 2. panta 1. apakšpunkta, par dalībvalstu apgrozījuma nodokļa likumu saskaņošanu

(iesniegusi Komisija)

PASKAIDROJOŠS MEMORANDS

1. Saskaņā ar 1977. gada 17. maija sestās Padomes direktīvas 30. pantu par dalībvalstu apgrozījuma nodokļa likumu saskaņošanu – vienotu pievienotās vērtības nodokļa sistēmu: vienotu nodokļu noteikšanas principu,[1] Padome, pieņemot vienbalsīgu lēmumu attiecībā uz Komisijas priekšlikumu, var pilnvarot jebkuru dalībvalsti noslēgt ar trešo valsti vai jebkuru starptautisko organizāciju līgumu, kurā ir iespējamas atkāpes no šīs direktīvas.

2. Pieprasījumā, ko 24.03.2004. saņēma Komisija un ko piereģistrēja Komisijas Ģenerālsekretariāts, Itālijas valdība lūdza atļauju slēgt ar Šveici līgumu, kurš sevī ietver noteikumus, kas atkāpjas no direktīvas 77/388/EEK 2. panta 1. punkta.

3. Saskaņā ar sestās direktīvas 30. panta 2. punktu, Komisija vēstulē, kas datēta ar 11.05.2004., informēja citas dalībvalstis par Itālijas valdības izteikto lūgumu, un vēstulē, kas datēta ar 12.05.2004, Komisija paziņoja Itālijai, ka tai ir visa nepieciešamā informācija, lai izvērtētu lūgumu.

4. Direktīvas 77/388/EEK 2. panta 1. punkts paredz, ka, preču vai pakalpojumu piegāde, kas pakļauta nodokļu maksātāja izskatīšanai valsts robežās, ir pakļauta aplikšanai ar pievienotās vērtības nodokli (PVN).

5. Itālijas pieprasītā atbrīvojuma nolūks ir saņemt atļauju slēgt ar Šveici līgumu, kas sevī ietver nosacījumus, kas atkāpjas no direktīvas 77/388/EEK 2. panta 1. apakšpunkta un atbrīvojumu no PVN nodokļa maksāšanas par Gran San Bernardo tunelim. Šī pieprasījuma iemesli ir divējādi: pirmkārt, Gran San Bernardo tuneļa nodevu aplikšana ar PVN kopš 2003. gada 1. janvāra ir novedusi pie konkurences traucējumiem attiecībā uz vairāku braucienu sezonas biļešu cenām. Otrkārt, ieņēmumu sadalījums PVN nolūkos atbilstoši valstu fiziskajām robežām rada augstas administratīvās izmaksas, jo ieņēmumi tiek aprēķināti un sadalīti atbilstoši ekonomiskajiem kritērijiem, kas atspoguļo tuneļa administratīvo un ekspluatācijas izmaksu sadalījumu. Tuneļa administratīvās izmaksas attiecas ne tikai uz pašu tuneli, bet arī uz automaģistrāli, kas savieno Itālijas teritorijā atrodošos tuneli ar Itālijas ceļu tīklu.

6. 2002. gada 27. decembra (2003. gada budžets) Itālijas likuma Nr. 289 21. pants anulēja 1972. gada 26. oktobra Prezidenta rīkojuma Nr. 633 9. panta 11. punktu (starptautiskie pakalpojumi un ar starptautisko tirdzniecību saistītie pakalpojumi) par pievienotās vērtības nodokļa ieviešanu un īstenošanu un noveda pie Gran San Bernardo tuneļa nodevu aplikšanu ar PVN (ko veica Itālijas tuneļa pārvaldnieks), kas tika ieviests ar 2003. gada 1. janvāri. Taču Šveice neapliek nodevas ar PVN vai kādu citu tamlīdzīgu nodokli; saskaņā ar 1958. gada Konvenciju, ko, pirms vienotās PVN sistēmas ieviešanas, slēdza Itālija un Šveice, pēdējā nevar tikt piespiesta piemērot un iekasēt Itālijas PVN no nodevām par Gran San Bernardo tuneli. Līdz ar to PVN piemērošana tikai tām nodevām, ko iekasē Itālijas tuneļa operators, noveda pie atšķirības lietotāju izmaksās un vairāku braucienu sezonas biļešu cenu konkurences

[1] OV L 145, 13.6.1977, lpp.1. direktīva, pēdējie grozījumi izdarīti saskaņā ar direktīvu 2003/92/EP (OV L 260, 11.10.2003, lpp.8)

traucējumiem. Lietotāji var maksāt par vairāku braucienu sezonas biļeti jebkurā tuneļa galā un var iegādāties biļetes tur, kur tās ir lētākas, proti - Šveicē.

7. Tunelis šķērso starptautisku robežu, un to administrē itāļu-šveiciešu kopuzņēmums un divas operējošas kompānijas, no kurām katra atrodas savā attiecīgajā valstī. Itālijas operatoram, saskaņā ar teritorijas principu, jāmaksā PVN (20%) tikai attiecībā uz to tuneļa daļu, kura atrodas Itālijas teritorijā. Tomēr, saskaņā ar 1963. gadā slēgto un līdz šai dienai spēkā esošo juridiski saistošo līgumu starp operatoriem, nodevu ieņēmumi nav jādala proporcionāli fiziskajām starpvalstu robežām, bet jādala saskaņā ar ekonomiskajiem kritērijiem, kas atspoguļo tuneļa administratīvo un ekspluatācijas izmaksu sadali (57.5% Itālijas operējošajai kompānijai un 42.5% Šveices operējošajai kompānijai). Tuneļa administratīvās un ekspluatācijas izmaksas sevī ietver arī to automaģistrāles daļu, kura savieno ar tuneli. Tas nozīmē, ka precīza ienākumu summa, kas sadalīta un izsniegta saskaņā ar šiem kritērijiem, var tikt konstatēta tikai aposteriori. PVN nolūkos šī summa ir jāpārrēķina, lai tādējādi iegūtu sadali, kas atspoguļotu robežu principu un kas ekstrapolē administratīvās un ekspluatācijas izmaksas tā maģistrāles posma izmantošanai, kurš savieno ar tuneli. Šāda apgrūtinoša bijušā PVN pēc aprēķināšana un iekasēšana rada augstas administratīvās izmaksas un nevar tikt sniegta atbilstoši patēriņa nodokļu sistēmai, kas pieprasa tūlītēju aplikšanu ar PVN nodokli, kā arī tūlītēju tā iekasēšanu

8. Uz šī fona, vienīgā reāli izpildāmā iespēja ir pilnvarot Itāliju slēgt ar Šveici līgumu par tuneļa Gran San Bernardo nodevu atbrīvošanu no aplikšanas ar PVN. Atbrīvojums ļaus Itālijai atcelt jebkādus iebildumus pret Konvencijas starp Itāliju un Šveici 8. panta realizēšanu, kas paredz, ka: "Les questions de douane, de police, monétaires, fiscals et socials soulevées par la construction et l'exploitation du tunnel feront l'objet d'accords particuliers entre le Gouvernement italien et le Gouvernement Suisse." Atbrīvojums itāļu-šveiciešu kopuzņēmumam un tā divām operējošām kompānijām nozīmē būtisku vienkāršošanu.

9. Pieprasītais atbrīvojums ietekmēs pašu Eiropas Kopienu līdzekļus, kas iegūti no pievienotās vērtības nodokļa. Itālijas valdība ir, pamatojoties uz Itālijas operējošās kompānijas 2002. gada deklarācijām, aprēķinājusi iespējamo ietekmi. Monte Bianco tunelis 2002. gadā bija slēgts pašreizējo darbu dēļ, un tā rezultātā caur Gran S.Bernardo tuneli bija lielāka satiksmes plūsma. Tādēļ, uz šī pamata aprēķinātā summa, jāuzskata par "maksimālo vērtību", kas turpmākajos gados būs daudz zemāka. Operējošās kompānijas deklarācijas atspoguļo ar nodokli apliekamo summu 2002. gadā, kas sastāda apmēram 7.5 miljoni eiro. Itālijas valdība aprēķina, ka atbrīvojums no PVN tāpēc nepārsniegs ienākumu zaudējumus, kas sastāda apmēram 1.5 miljoni eiro gadā. Saskaņā ar Itālijas valdības teikto, aptuveni ceturtdaļa pakalpojumu tiek sniegti personām, kurām ir tiesības atskaitīt PVN, tā ka ar nodokli apliekamā summa sastādītu aptuveni 5625 miljoni eiro gadā, un ienākumu zaudējumi, kas radušies atbrīvojuma rezultātā, būtu 1125 miljoni eiro. Pašu resursu izteiksmē, iespējamais ienākumu zaudējums Kopienas budžetam, kas radies atbrīvojuma rezultātā, jebkurā gadījumā, sākot ar 2004. gadu, būtu zemāks par 28125 eiro, ja, saskaņā ar 1999. gada 24 – 25. marta Berlīnes lēmumu, 5625 miljonus eiro apliek ar maksimālo likmi, kas ir 0,5%. Tādēļ ir nepieciešams, ka Itālijas Republika katru gadu aprēķina zaudējumu summu PVN izteiksmē galapatēriņa posmā un pierēķina līdzvērtīgu kompensāciju PVN bāzei, kas tiek izmantota, lai noteiktu tās ieguldījumus attiecībā uz pašas Kopienas resursiem.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMAM

par Itālijas pilnvarošanu veikt pasākumus, kas atbrīvo no sestās direktīvas 77/388/EEK 2. panta 1. apakšpunkta, par dalībvalstu apgrozījuma nodokļa likumu saskaņošanu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

Ņemot vērā 1977. gada 17. maija sesto Padomes direktīvu (77/388/EEK) par dalībvalstu apgrozījuma nodokļa likumu saskaņošanu – vienotu pievienotās vērtības nodokļa sistēmu: vienotu nodokļu noteikšanas principu,[2] un īpaši ņemot vērā 30. pantu,

Ņemot vērā Komisijas priekšlikumu[3],

Ievērojot:

(1) Pieprasījumu, ko 24.03.2004. saņēma Komisija un ko piereģistrēja Komisijas Ģenerālsekretariāts, Itālijas valdība lūdza atļauju slēgt ar Šveici līgumu, kurš sevī ietver noteikumus, kas atkāpjas no direktīvas 77/388/EEK 2. panta 1. punkta.

(2) Šī pieprasījuma iemesli ir divējādi: pirmkārt, Gran San Bernardo tuneļa nodevu aplikšana ar PVN kopš 2003. gada 1. janvāra ir novedusi pie konkurences traucējumiem attiecībā uz vairāku braucienu sezonas biļešu cenām. Otrkārt, ieņēmumu sadalījums PVN nolūkos atbilstoši valstu fiziskajām robežām rada augstas administratīvās izmaksas, jo ieņēmumi tiek aprēķināti un sadalīti atbilstoši ekonomiskajiem kritērijiem, kas atspoguļo tuneļa administratīvo un ekspluatācijas izmaksu sadalījumu. Tuneļa administratīvās izmaksas attiecas ne tikai uz pašu tuneli, bet arī uz automaģistrāli, kas savieno Itālijas teritorijā atrodošos tuneli ar Itālijas ceļu tīklu.

(3) Sākot ar 2003. gada 1. janvāri, Itālijas tuneļa operators apliek ar un iekasē PVN nodokli no Gran San Bernardo tuneļa nodevām. Taču Šveice neapliek nodevas ar PVN vai kādu citu tamlīdzīgu nodokli; saskaņā ar 1958. gada Konvenciju, ko, pirms vienotās PVN sistēmas ieviešanas, slēdza Itālija un Šveice, pēdējā nevar tikt piespiesta piemērot un iekasēt Itālijas PVN no nodevām par Gran San Bernardo tuneli. Līdz ar to PVN piemērošana tikai tām nodevām, ko iekasē Itālijas tuneļa pārvaldnieks, noveda pie atšķirības lietotāju izmaksās un vairāku braucienu sezonas biļešu cenu konkurences traucējumiem. Lietotāji var maksāt par vairāku braucienu sezonas biļeti jebkurā tuneļa galā un var iegādāties biļetes tur, kur tās ir lētākas, proti – Šveicē.

---

2 OV L 145, 13.6.1977, lpp.1. direktīva, pēdējie grozījumi izdarīti saskaņā ar direktīvu 2003/92/EP (OV L 260, 11.10.2003, lpp.8)

3 OV C , , lpp. .

(4) Tunelis šķērso starptautisku robežu, un to administrē itāļu-šveiciešu kopuzņēmums un divas operējošas kompānijas, no kurām katra atrodas savā attiecīgajā valstī. Itālijas operatoram, saskaņā ar teritorijas principu, jāmaksā PVN (20%) tikai attiecībā uz to tuneļa daļu, kura atrodas Itālijas teritorijā. Tomēr, saskaņā ar 1963. gadā slēgto un līdz šai dienai spēkā esošo juridiski saistošo līgumu starp pārvaldniekiem, nodevu ieņēmumi nav jādala proporcionāli fiziskajām starpvalstu robežām, bet jādala saskaņā ar ekonomiskajiem kritērijiem, kas atspoguļo tuneļa administratīvo un ekspluatācijas izmaksu sadali (57.5% Itālijas operējošajai kompānijai un 42.5% Šveices operējošajai kompānijai). Tuneļa administratīvās un ekspluatācijas izmaksas sevī ietver arī to automaģistrāles daļu, kura savieno ar tuneli. Tas nozīmē, ka precīza ienākumu summa, kas sadalīta un izsniegta saskaņā ar šiem kritērijiem, var tikt konstatēta tikai aposteriori. PVN nolūkos šī summa ir jāpārrēķina, lai tādējādi iegūtu sadali, kas atspoguļotu robežu principu un kas ekstrapolē administratīvās un ekspluatācijas izmaksas tā maģistrāles posma izmantošanai, kurš savieno ar tuneli. Šāda apgrūtinoša bijušā PVN pēc aprēķināšana un iekasēšana rada augstas administratīvās izmaksas un nevar tikt sniegta atbilstoši patēriņa nodokļu sistēmai, kas pieprasa tūlītēju aplikšanu ar PVN nodokli, kā arī tūlītēju tā iekasēšanu.

(5) Uz šī fona, vienīgā reāli izpildāmā iespēja ir pilnvarot Itāliju slēgt ar Šveici līgumu par tuneļa Gran San Bernardo nodevu atbrīvošanu no aplikšanas ar PVN. Atbrīvojums itāļu-šveiciešu kopuzņēmumam un tā divām operējošām kompānijām nozīmē būtisku vienkāršošanu.

(6) Tomēr pieprasītais atbrīvojums ietekmēs pašu Eiropas Kopienu resursus, kas iegūti no pievienotās vērtības nodokļa, un līdz ar to pieprasa kompensējošus pasākumus.

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU:

1. pants

Kā atbrīvojums no direktīvas 77/388/EEK 2. panta 1. punkta, ar šo Itālijas valdība tiek pilnvarota slēgt līgumu ar Šveici par tuneļa Gran San Bernardo nodevu atbrīvošanu no aplikšanas ar PVN. Pilnvara tiek piešķirta ar nosacījumu, ka Itālijas Republika katru gadu aprēķina zaudējumu summu PVN izteiksmē galapatēriņa posmā un pierēķina līdzvērtīgu kompensāciju PVN bāzei, kas tiek izmantota, lai noteiktu tās ieguldījumus attiecībā uz pašas Kopienas resursiem.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Itālijas Republikai.

Briselē,

Padomes vārdā
Priekšsēdētājs